

[Vagn Bro.]

Ransagning. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at det kan ikke nytte, at man, samtidig med at man stemmer for aldeles nødvendige Foranstaltninger, her som tidligere med Hensyn til Luftbeskyttelse, stadig staar frem og siger, at man er i Virkeligheden saa uendelig uenig i alt dette. Det, som Lovgivningen gaar ud paa, tidligere som nu ved denne Lov, det er, at vi faar Orden, og at de, der skal passe paa, faar Magtmidler i Hænde, saaledes at man ikke bagefter fra det ærede Medlems eller fra anden Side skal kunne sige: Ja, men hvorfor har I ikke passet bedre paa? Og omvendt maa vi kræve, at det nye Enhedspoliti optræder med Fasthed, naar Rigsdagen giver de Bestemmelser, som i saa Henseende er nødvendige.

Formanden: Jeg advarer imod, at man under denne Forhandling kommer ind paa Spørgsmaal, der ligger langt borte fra den Sag, som er til Diskussion i Øjeblikket, det være sig Luftbeskyttelse eller andet fjernet.

Prieme: Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, at det maa efterhaanden være lidt trist at være Radikal, for jeg synes, at man hører fra denne Talerstol næsten aldrig andet fra radikal Side, end at man har en forfærdelig Bunke at indvende mod det, som man alligevel altid er med til at gennemføre. Hvis der er noget Hold i disse Betragtninger, saa skulde det ærede Medlem se at gøre sine Indvendinger gældende paa et tidligere Tidspunkt, saaledes at vi ikke til Stadighed skal høre denne Jammertale fra Folketingets Talerstol. Maa jeg i øvrigt sige til det ærede Medlem, at det ærede Medlems Synspunkt er i og for sig meget smukt, og hvis Forholdene ude omkring i Verden tillod det, saaledes at danske Borgere kunde vente den samme Velvilje i andre Lande, saa havde jeg ikke Spor imod at gaa ind paa det ærede Medlems Synspunkter med Hensyn til at give Arbejdstilladelse for Udlændinge, der kommer her til Landet. Men vi maa nu engang erkende, at den Tid, vi lever i, er en anden, og at vi i Dag har omtrent 190 000 arbejdsløse her i Landet. Det kan ikke nytte noget, man maa bøje sig for Naturens Lov,

og det er den, at hver Udlænding, der kommer her til Landet, vil, hvis han faar Arbejdstilladelse, optage Pladsen for en dansk Borger, som det saa tilfalder det øvrige danske Samfund at understøtte. Det er det Valg, man staar over for, og det er det, man efter min Opfattelse maa tage Stilling til.

Jeg synes, den højtærede Justitsminister var meget uheldig med sin Udtalelse om, at dansk Politi kan ikke gaa rundt paa Gader og Stræder. Jeg troede netop, det var Politiets Opgave, og jeg kan ikke se, hvad Fornøjelse vi har af flere af dette Lovforslags Bestemmelser, hvis det ikke netop er Politiets Opgave at følge disse Mennesker. Og jeg maa sige, at naar Politiet kan afse Tid til fra Tid til anden at gaa rundt til danske Borgere, der har Forretning det ene eller andet Sted, og kontrolere, hvorvidt de er i Besiddelse af Tilladelse til at handle, om de har Borgerskab, synes jeg ikke, det kan være uoverkommeligt for Politiet ogsaa at kontrolere dette Forhold for Udlændinges Vedkommende. Jeg er enig med den højtærede Justitsminister i, at Politiet har et overvældende stort Arbejde og uden Tvivl ogsaa udfører det godt, og jeg har ikke noget imod at indrømme, at der visse Steder uden Tvivl er for lidt Politi, særlig om Sommeren nede ved Kyststrækningerne — jeg kunde godt nævne nogle Tilfælde, men det bliver en Sag for sig. Men jeg synes, som sagt, ikke Ministeren kan sige, at dette kan Politiet ikke afse Tid til.

Valdemar Sørensen: I Anledning af mine Udtalelser angaaende § 12 gjorde det ærede Medlem Hr. Vagn Bro en Bemærkning om, at der dog ikke kunde være noget saa slemt i ved denne Ransagning at kontrolere Folk, som sniger sig ind i Landet uden om Lovgivningen. Nej, det kan vi maaske være enige om — hvis denne Ransagning først og fremmest gik ud over de Mennesker. Men saa vidt jeg skønner, ligger Forholdet saadan i Praksis, at denne Ransagning for det meste foretages i danske Borgeres Hjem, og det gør en lille Forskel. Derfor er det, jeg beder om, at man altid vil se sig for, inden man handler i disse Tilfælde, idet jeg i øvrigt ud fra de Betragtninger, jeg anlagde netop med Hensyn til § 12, sagde, at vi fra vor Side kan tiltræde Paragraffen.

Maa jeg i Anledning af det ærede Med-